

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 606
van **KATRIEN SCHRYVERS**
datum: 27 juni 2018

aan **JO VANDEURZEN**
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Levenloos geboren kinderen - Ondersteuning ouders

Al vanaf de eerste tekenen van een zwangerschap wordt een kindje door de aanstaande ouders geliefd en gekoesterd. Er wordt uitgekeken naar de geboorte en er worden voorbereidingen getroffen. Maar soms loopt het mis en sterft het kindje al tijdens de zwangerschap. Dat kan gebeuren in alle stadia van de zwangerschap, vanaf de eerste weken tot vlak voor de geboorte. Het verdriet dat dit teweegbrengt, weegt voor de ouders bijzonder zwaar en heeft een grote impact op een mens.

Iedereen gaat daar op een eigen manier mee om. Desalniettemin kunnen bepaalde zaken helpen om het gemis mee een plaats te geven. Ondersteuning en begeleiding van de ouders is belangrijk. Ook contact met lotgenoten kan heilzaam zijn. Daarnaast speelt de erkenning van het levenloos geboren kind vaak een cruciale rol.

Die erkenning kan tot uiting komen op verschillende manieren. Zo besliste het Vlaams Parlement in 2014 op mijn voorstel om ouders het recht te geven om het stoffelijk overschot van levenloos geboren kindjes op een gepaste wijze te cremen of te begraven. Voorheen kon dat slechts vanaf een zwangerschap van twaalf weken. Ook op federaal vlak klinkt de vraag naar erkenning van levenloos geboren kindjes steeds luider. Naast de wettelijke bepalingen die de erkenning van een levenloos geboren kind impliceren, is er voor mensen die met zo'n onwezenlijke gebeurtenis geconfronteerd worden nood aan ondersteuning en begeleiding. Te meer omdat het voor omstaanders, zoals onder meer collega's en werkgevers, soms moeilijk is dit verdriet te begrijpen en er gepast mee om te gaan. Ouders leven maanden, soms zelfs jaren, toe naar de komst van het kind, maar voor de maatschappij heeft het kind nooit bestaan.

1. Op welke manier wordt voorzien in professionele (psychologische) ondersteuning en begeleiding van ouders van levenloos geboren kindjes?
2. Op welke manier ondersteunt Vlaanderen contacten met mensen met gelijkaardige ervaringen?
3. Hoe kan worden ingezet op meer maatschappelijke erkenning en begrip, in het bijzonder op de werkvloer, van dergelijk verlies?

ANTWOORD

op vraag nr. 606 van 27 juni 2018

van **KATRIEN SCHRYVERS**

1. Kind en Gezin heeft een gericht aanbod naar gezinnen van overleden kinderen; en dit zowel voor gezinnen waar het kind tijdens als na de zwangerschap stierf. In overleg met ouders en ouderverenigingen werden voor de regioteamleden van Kind en Gezin ondersteunende handvaten uitgewerkt voor hun overeenkomstige dienstverlening. Dit resulteerde onder meer in een handreiking met praktische tips hoe de dienstverlening gepast vorm kan krijgen in een persoonlijk schrijven, het aanbieden van een startgesprek, een huisbezoek, een gepaste doorverwijzing naar andere hulpverlening, ... Met een duidelijk beleid, lokale afspraken en praktisch ondersteunend materiaal beoogt Kind en Gezin alle ouders met nood aan ondersteuning te bereiken. De behoeften van het gezin blijven hierbij uiteraard leidend, rekening houden met bv. het bestaand steunend (professioneel) netwerk rond het gezin (familie, vrienden, huisarts, vroedvrouw, psycholoog, ...).
2. Contacten met ervaringsdeskundigen kunnen een belangrijke rol spelen in het verwerkingsproces. Kind en Gezin wijst ouders dan ook gericht de weg naar lotgenotencontact.
'Met Lege Handen' is een zelfhulpgroep van en voor ouders van een overleden baby vóór, tijdens of kort na de geboorte, wat ook de oorzaak of het tijdstip van het overlijden was.
'Cozapo' (Contactgroep Zwangerschapsafbreking na Prenataal Onderzoek) is een lotgenotengroep voor ouders die een gewenste zwangerschap hebben beëindigd omdat prenatale diagnostiek ernstige afwijkingen bij het kind aan het licht bracht.
'Cozapo' wil ouders bij dit erg specifieke rouwproces ondersteunen. Tegelijk reikt 'Cozapo' ouders een perspectief aan, op verder leven na een verscheurende beslissing.
Naast bovenstaande organisaties leidt Kind en Gezin ouders ook onder meer toe naar 'Ouders Van een Overleden Kind', 'Fara' en 'Trefpunt Zelfhulp'.
3. Het is essentieel in te zetten op maatschappelijke erkenning, begrip en bespreekbaarheid rond overleden kinderen. Kind en Gezin zet daarom in op maatschappelijke beeldvorming en sensibilisering inzake overleden kinderen. Zo biedt het Kind en Gezin Magazine Peuter niet alleen boeiende thema's die ouders van een peuter interesseren, maar bevat het óók een getuigenis van een koppel dat kort na de geboorte hun dochtertje verloor. Ook op Wereldlichtjesdag ter nagedachtenis aan overleden kinderen staat Kind en Gezin via verschillende kanalen heel in het bijzonder stil bij overleden kindjes en hun omgeving.